

เพรียงหนอนในเนื้อไม้ คุณค่าอาหารเทียบเท่าหอยนางรม

“เพรียง” เป็นสัตว์ประเภทหอยที่อาศัยอยู่ในเนื้อไม้บริเวณป่าชายเลน จะพบมากแถวจังหวัดจันทบุรี ตราด และสงขลา ซึ่งเป็นที่นิยมกินกันอย่างแพร่หลาย โดยชาวบ้านมีความเชื่อกันว่า ตัวเพรียงจัดเป็นยาชูกำลังประเภทหนึ่ง และนิยมกินในช่วงเดือนมษายน-พฤษภาคม เพราะช่วงนี้ตัวเพรียงจะยังอ่อนมีรสหวาน แต่ถัดจากนี้ไปจะเป็นช่วงที่เริ่มวางไข่ซึ่งจะทำให้มีรสขม

ต้นไม้มักพบตัวเพรียงก็คือพวกไม้โกกทาง และต้นตะบูน หรือไม้ก้ามซอก ไม้ที่อยู่บริเวณน้ำกร่อย บางครั้งตัวเพรียงจะสร้างปัญหาให้กับชาวประมง โดยพวกมันจะชอกซอนซอนไชเข้าไปอยู่ตามเนื้อไม้ของเรือ หรือไม้ก้ำที่จอดของเรือ ซึ่งส่งผลทำให้ไม้ผุพังเร็วขึ้น

นางมยุรี จิตต์แก้ว

นักวิชาการ 7 ส่วนวิจัยเศรษฐกิจ

และผลิตผลป่าไม้ กรมป่าไม้

บอกว่า เพรียงมีหลายชนิด

ซึ่งบางชนิดก็จะมีตัวเล็กผอม

บางชนิดก็จะตัวอ้วนมาก

อย่างที่เคยพบนั้นยาวประมาณ

1.20 ซม. สำหรับวงจรชีวิต

ของเพรียง ตัวอ่อนตัวเล็กๆ

จะลอยตามน้ำมาหาไม้เกาะ

จากนั้นมันก็จะไชเนื้อไม้ไปเรื่อยๆ ซึ่งมันไม่ได้กินเนื้อไม้เป็นอาหารอย่างที่เข้าใจกัน

แต่อาหารหลักของมันก็คือแพลงก์ตอน

การจะรับประทานตัวเพรียงแต่ละ

ครั้งนั้น เป็นเรื่องไม่ยุ่งยาก

จะต้องใช้ขวานหรือเลื่อยผ่า

เอาตัวอ่อนออกจากไม้ ซึ่ง

หลังจากผ่าออกมาแล้วจะตาย

ในทันที ในการรับประทาน

เพรียงนั้นควรจะทำความสะดวก

ให้สะดวก เพราะสิ่งแฉดล้อม

ที่เพรียงอาศัยอยู่นี้จะมีจุลินทรีย์

อาศัยอยู่มาก และการกินตัว

แก้ปัญหา เด็กรวย

เพรียง เข้าใจว่าไม่น่าจะมีอันตราย เพราะว่ามันกินกันมานานแล้ว ซึ่งก็คงจะเหมือนหอยชนิดหนึ่ง คนที่เคยกินมอกว่ารสชาติเหมือนกับหอยนางรม และลักษณะการกินก็จะเป็นกับแก้ม ของแฉดเครื่องเหมือนกับหอยนางรม ส่วนคุณค่าทางอาหารก็ไม่ต่างอะไรกับหอยมากนัก ตัวเพรียงสามารถนำมาปรุงอาหารได้หลาย

อย่าง ไม่ว่าจะเป็นทอด ผัด หรือต้ม

โดยในไม้หนึ่งท่อน จะพบตัวเพรียงข้างในนับ

สิบตัว หลังจากที่ได้ตัวเพรียงในปริมาณที่ต้องการ ก่อนอื่นต้องนำไปล้างน้ำ 2-3 รอบ เพื่อนำเอาเศษดินออก จากนั้นก็ดึงเอาสิ่งที่ชาวบ้านเรียกว่าเชี้ยวของมันออก เพราะส่วนนี้จะมีความแข็งมาก น้ำมะพร้าวเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่ง และจะมีการตำน้ำจิ้มซึ่งประกอบไปด้วยพริกสด เกลือ โขลกให้เข้ากันแล้วบีบมะนาวลงไปเพื่อเพิ่มเสริมรสชาติ

ปัจจุบัน หลังจากที่ป่าชายเลนถูกกลายเป็นเขตห้ามตัดไม้ ห้ามจับสัตว์ ทำให้การหาตัวเพรียงยากลำบากมากขึ้น ชาวบ้านในแถบจังหวัดจันทบุรี จึงมีความคิดที่จะทำฟาร์มเพาะเลี้ยงตัวเพรียงขึ้น เพื่อการบริโภคและจำหน่าย.